

Gottfried Mayerhofer – biografija

Gottfried Mayerhofer se rodio u Studenom 1807 godine u Minhenu kao sin visoko rangiranog Bavarskog oficira. Nakon što je završio svoje studije, uglavnom posvećene matematici, mladi Mayerhofer se posvetio također i vojnoj karijeri. Kada se Bavarski princ Otto, koji je bio izabran za kralja Grčke, odlučio preseliti u Atenu u 1833 godini, Mayerhofer ga je pratio kao major njegove garde. Tamo se oženio sa Aspasiom d'Isay, kćerkom veletrgovca iz Atene.

Bilo kako bilo njegov ostanak u Grčkoj je bio kratkog trajanja. Kada je negdje oko 1837 Mayerhoferov tast premjestio svoj posao u Trst preselivši se tamo zajedno sa cijelom svojom porodicom, Mayerhofer je, potstaknut od svoje žene, koja je bila jako vezana uz oca, odlučio, nakon kratkotrajnog otpora, odustati od svoje karijere vojnika i preseliti se u Trst. Kako Grčka vlada nije isplaćivala penzije u stranim zemljama, ova promjena rezidencije se tada/u to vrijeme činila 'lošim potezom' pošto je on sada financijski potpuno ovisio o 'dobroj volji' svoje žene.

Mayerhofer je u Trstu živio slijedećih 40 godina, tj. sve do svoje smrti 1877 godine. On se u vremenu svog dugogodišnjeg 'nerada' inicijalno u potpunosti posvetio svojim omiljenim studijama muzike i slikarstva. Međutim, postepeno je na prvo mjesto istupio/izbio njegov interes za duhovne stvari.

Ta naklonost prema religiji i duhovnim stvarima je našla odgovarajuću/bogatu hranu u djelima Jakoba Lorbera sa kojima se Mayerhofer upoznao u Trstu. Što je Mayerhofer bio više zaokupljen djelima Štajerskog mistika, sa kojim se nikad nije upoznao, to je sve više rastao njegov entuzijazam za otkrovenja putem 'Unutrašnje Riječi', čime je i njegova priroda postala sve više unutrašnja (duhovna) i posvećena. Zahvaljujući toj duhovnoj intenzivnosti, Mayerhofer je ubrzo postigao stanje duhovne probuđenosti, da bi u ožujku 1870 po prvi puta za-čuo u sebi (unutar sebe) Gospodov glas. U slijedećih 7 godina, tj. sve do svoje smrti u 1877, je on služio tom 'glasu' kao vjerni 'pisar'.

Unutrašnja Riječ je Mayerhoferu uglavnom dolazila na nesvakidašnji/fantastičan način. Obično bi se u rano jutro, prije nego bi u sebi osjetio potrebu za pisanjem, ispred njegovih duhovnih očiju počeli pojavljivati, i to u slikama veličanstvene jasnoće, subjekti sa kojima se trebao susresti. Kada bi on nakon toga zapisao ono što je vidio, vizija bi, na nesreću, blijedila u znatnoj mjeri. To je vjerovatno razlog koji je doveo do određenog nesavršenstva u Mayerhoferovim djelima (spisima).

Neka od Mayerhoferovih objašnjenja u svezi načina na koji je dobijao 'Unutrašnju Riječ' nalazimo u njegovom pismu jednom prijatelju. On je u tom pismu napisao slijedeće: **'U svezi zadnjih otkrovenja koja te se nisu toliko ticala kao ono o 'Svjetlu, Životu i Ljubavi', moraš imati na umu ('uzeti u obzir') kako moji prijatelji ovdje nisu svi na istom stupnju duhovnog razvoja (spiritual enfoldment) i stoga se nikako ne mogu usporediti sa tobom. Gospod mi u svojoj milosti često daje ono što je mojim prijateljima ovdje samo djelomično**

razumljivo, a jedan dio je možda namjenjen da jednog dana – tko zna kada i kroz koga – posluži sukcesivnim redom za postepeni ('korak po korak') razvoj čovječanstva. Stoga ja često dobijam diktate koji ne otkrivaju ništa novo, već predstavljaju (prikazuju) ranija otkrovenja na jedan drugačiji način. Jer ja sam za vrijeme tih 'diktata' (kada čuje Gospodov glas) poprilično pasivan, te jako često uopće ne znam o čemu se u njima radi. Često sam zahvaćen jednim neobjašnjivim nemirom, nakon čega se moram sjesti za stol, i tek kada uhvatim pero u ruku naučim što Gospod želi od mene, a čak ni tada ne znam ni početak ni nastavak a ni kraj, ni jedna jedina riječ mi nije unaprijed poznata. Tako, na primjer, To (Njegova Riječ) mi kaže: 'Uzmi Ivanovo Evanđelje, treće poglavlje, stih 7!' Ja, koji nisam ni malo upoznat sa Biblijom, ne znam ništa o sadržaju tog poglavlja ili stiha, pogledam, sjednem i počnem pisati što mi u svezi njega diktira (govori) glas. – To je način na koji ja primam svoje diktate, nemajući svoju volju, ne znajući zašto i zbog čega, baš tako i na ni jedan drugi način.'

Ova Mayerhoferova objašnjenja ukazuju kako je ono što je zapisao bilo uistinu inspirirano a ne samo proizvod njegove vlastite mašte. Tome u prilog (to potvrđuju) Mayerhoferovi originalni rukopisi koji su pisani izuzetnom brzinom i tečnošću (flowingly) te sadrže izuzetno mali broj vlastoručnih ispravaka.